

Samling af Afgørelser

Sag C-656/13

L
mod
M

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud)

»Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retligt samarbejde i civile sager — kompetence i sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 12, stk. 3 — barn af forældre, der ikke er gift — aftale om værneting — ingen anden verserende konneks sag — accept af kompetencen — anfægtelse af en rets kompetence ved en part, der har indbragt en sag for samme ret«

Sammendrag – Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. november 2014

1. *Retligt samarbejde i civile sager — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar — forordning nr. 2201/2003 — kompetence i sager vedrørende forældreansvar — aftale om værneting — aftale om værneting til fordel for en ret i en medlemsstat, som ikke er retten på det sted, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted — aftale om værneting, der ikke er betinget af, at der verserer en anden sag for nævnte ret*

(Rådets forordning nr. 2201/2003, art. 12, stk. 3)

2. *Retligt samarbejde i civile sager — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar — forordning nr. 2201/2003 — kompetence i sager om forældreansvar — aftale om værneting — kompetence, som udtrykkeligt eller på anden utvetydig måde er accepteret af alle parter i sagen — begreb*

[Rådets forordning nr. 2201/2003, art. 12, stk. 3, litra b)]

1. Artikel 12, stk. 3, i forordning nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning nr. 1347/2000 skal fortolkes således, at der med henblik på en sag vedrørende forældreansvar kan udledes en kompetence for en ret i en medlemsstat, som ikke er retten på det sted, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, selv om der ikke verserer en anden sag for den valgte ret.

En indskrænkning af anvendelsesområdet for artikel 12, stk. 3, i forordning nr. 2201/2003 til kun at omfatte situationer, hvor sagen vedrørende forældreansvar har tilknytning til en anden allerede verserende sag, ville således i betydeligt omfang indskrænke mulighederne for at anvende den aftale om værneting, der er fastsat i denne bestemmelse, når henses til, at behovet for at anlægge en sag vedrørende forældreansvar kan opstå uafhængigt af enhver anden sag og ville således være til hinder for den effektive virkning af denne bestemmelse og målet om en ensartet behandling af alle børn.

(jf. præmis 46, 50 og 52 samt domskonkl. 1)

2. Artikel 12, stk. 3, litra b), i forordning nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning nr. 1347/2000 skal fortolkes således, at det ikke kan antages, at kompetencen for den ret, for hvilken en part har anlagt en sag vedrørende forældreansvar, »udtrykkeligt eller på anden utvetydig måde er accepteret af alle parter i sagen« som omhandlet i denne bestemmelse, når sagsøgte i denne første sag efterfølgende anlægger en anden sag for samme ret og i forbindelse med det første retsskridt, der påhviler den pågældende i den første sag, gør gældende, at retten savner kompetence.

(jf. præmis 59 og domskonkl. 2)